

Einskiljing

SJÓNARMÍÐ
Jógvan Sundstein

Tær almennu Føroyar eru í teirri støðu, at tær eiga ella ráða yvir rættiliga stórum parti av føroyskum vinnulívi og/ella kapitalfyrirøkum. Orsøkirnar eru ymiskar til hví so er. Í summum førum eru tær náúrligar, soleiðis at skilja, at tað almenna, Landsstýrið ella Løgtingið, var ein náúrligur ígongdsetari av viðkomandi virkse­mi. Dømi um hetta eru Føroya Lívstrygging og Telefon-verk Føroya Løgtings. Í øðrum førum hevur Landskassin meira ella minni verið noyddur at koma uppi undir ymiskum umstøðum. Her snýr tað seg til dæmis um Føroya Banka, Fiskavirking, Atlantic Airways.

Eigarviðurskiftini fyri tey almennu feløg-­ini eru ikki eins og kanska eitt sindur fløkt. Landskassin eigur beinleiðis partapeningin í Føroya Tele og Atlantsflog, Fíggjagargrunnurin eigur Føroya Banka og Framtaksgrunnurin eigur Fiskavirking, meðan Fø-oyagrunnurin átti J.F.K. virk­ini.

Tað er væl skiljandi, at tey virki, sum ikki vóru partafeløg eru umskipað til slik, so týðuliga sæst, at tey fáast við vinnuligt virkse­mi. Sum slík eru tey eisini undirgivin vanligu vinnulóggávu og kappingarviðurskifti. Men seinru árin­i hevur nógv verið umrøtt at

fáa hesi feløg einskilt ella privatiserað. Tað vil siga, at eigarin av parta-­peninginum ikki skuldi vera tað almenna, men aðrir meira ella minni privatir íleggjarar. Orsøk-irnar til hetta kunnu vera fleiri, eitt nú:

1. Tað er ikki uppgávan hjá politiska valdinum at reka vinnuligt virk-­semi
2. Almennur kapitalur eigur ikki at vera bundin í vinnuvirkir, men gera aðra samfelagsliga nyttu
3. Menningin av vinnu-­lív­inum verður best framd í friari kapping innan karmarnar av privatu og globaliseraðu kapitalskipanini.

Tað kann vera nógv, sum talar fyri hesum, og í fleiri førum er tað skilagott at einskilja út frá hesum sjónarmiðum. Til dæmis var tað, so vítt eg dugi at meta, skilagott av Føroyagrunninum at selja meirilutan í J.F.K. feløgnum til áhugaðar og lokalar partaeigarar. Í teim førum tá grunnar eiga slíkan partapening er tað eisini ein partur av teirra virkse­mi at selja, tá tilboðini eru har. Tað sama skuldi veri galdandi fyri Framtaksgrunnin, hvørs endamál er at seta kapital í virkse­mi, sum skal seljast, so skjótt høvi býðst. Tí virkar tað eitt sindur ørkymlandi, at Fiskavirking og Fiskasølan ikki vórðu seld, tá góð tilboð lógu á borðinum fyri einum ári síðani. Sum skilst eru boðini

ikki so høg nú. Tá ið talan er um keyp og sølu av partabrøvum eru altíð tveir partar inni í myndini. Seljarin kann ikki bara gera seg upp og siga, at nú eri eg klárur at selja, komi nú keyparar. Tað er vanliga keyparaáhugin, sum er mest avgerandi fyri um handil fæst í lag.

Einskiljingin av Atlantsflog

Tað var annars nógv umrødda einskiljingin av Atlantsflog, sum fekk meg at leggja meg út í tjakið. Í nógvum førum er rætt at einskilja, og í heila tikið rætt at selja partafeløg heilt ella lutvíst. Men við hvørt kann tað eisini vera skilagott at hugsa seg um og meta um, tað ikki er minst líka so gott fyri virkið, at viðkomandi eigari heldur fram at reka tað.

Tá ið eg royni at minna meg aftur á gongdina í føroyskari flogsøgu, má eg viðganga, at eg eri eitt sindur ivasamur, um tað er klókt at lata Atlantsflog vera fyrsta einskiljingarprojekt hjá Landsstýrinum.

Vit minnast, hvussu tungt takið var at fáa flúgv-

ing til og úr Føroyum í gongd. Politiskt gekk illa at íbirta nakran áhuga. Tað vóru einstaklingar, sum t.d. Hugo Fjørðoy, Lars Larsen og Dánjal Niclasen, sum birtu undir. Eitt lítið flogfelag, Faroe Airways fór í gongd, men tað gavst rættiliga skjótt. Íslendingar fing­u síðani áhuga fyri Føroya rutuni og fing­u eisini konsessión. Men tá teir best vóru komnir í gongd, vórðu teir meira ella minni kroystir út, og Danair fekk konsessiónina við Maersk Air sum operatøri. Ein roynd varð gjørd at fáa flúgv­ingina á føroyskar hendur við at stovna eitt føroyskt flogfelag. Teknað varð millum fólk og nakað av peningi kom inn, Landskassin setti eisini nakað í (meiriluta). Felagið P/F Flogsamband kom kortini ongatið uppi flúgv­ingina, sjálvt um nevndin við politiskum meiriluta royndi at gera seg galdandi.

Eg minnist væl roynd-irnar, sum gjørdar vórðu, serliga í seinru helvt av 70 árunum, at fáa eitt samarbeiði í lag millum Flogsamband og Danair við felags konsessión. Men ikki eydnaðist. Tað gjørdist meira og meira greitt fyri øllum føroyingum, eisini politikarunum, at flogsambandið við útheimin hevði alstóran politiskan týðning. Sjálvt um Maersk Air hevði skipað rutusamband við Føroyar, so merktiskt kortini, at Føroyarutan av og á kom í aðru røð, og

at tænastan ikki altíð var heilt fyrsta flokks.

Tí fekk tað alstóran týðning, tá Atlantsflog varð stovnað í 1988 við hjálp frá m.a. Cimper Air. Nýggja felagið hevði Føroyarutuna sum sítt fremsta endamál og gav tí ein ávísan tænastutryggleika. Sjálvt um eitt slíkt nýstovnað felag altíð hevur sínar byrjunnartrupulleikar, so eydnaðist við góðum fólki at sleppa undan at snáva í byrjanini. Føroyingar tóku sum heild felagið til sín og samlaða tænastan á Føroyarutuni var lyft á eitt hægri støði.

Kortini komu myrk skýggj á luftina og eitt sindur seinri kom felagið í fíggjarligar trupulleikar. Hetta hevði við sær, at Cimper Air vildi sleppa burtur úr, og eitt av tungu málunum eg fekk á borðið, tá eg hevði tikið við sum lögmaður, var at bjarga Atlantsflog. Eg minnist serliga fundin, sum táverandi ferðslumálráðharri Karl Heri Joensen og eg høvdu við felagið. Fráfarni lögmaður Atli Dam var eisini við. Tað gjørdist greitt, at felagið mátti hava meira kapital. Politiski viljin var til staðar, tí vit

sóu greitt, at hetta var lívsneyðugt fyri at tryggja ferðasambandið loftvegis til og úr Føroyum. Kapital-urin varð útvegaður og Landskassin veðhelt í fyrsta umfari. Seinri varð konverterað til partapening.

Sum frá leið gekk framá, og felagið hevur í hesi 17 árin­i ment seg til tað, sum tað er í dag. Eitt vælvirkandi flogfelag við útgangsstøði í Føroyum, við fleiri flogførum, við nógvum góðum fólki og know-how og vísir seg at vera kappingarført eisini internasjonalt undir teim nýggju umstøðunum, sum galdandi eru fyri altjóða flogferðslu. Fíggjarliga sær felagið út til at vera hampuliga væl fyri, og er tí virðismikið fyri eigar­an av felagnum. Fyri eigar­an Føroya Landsstýri er tað mest virðismikla kortini ikki peningavirðini, men virðið, sum liggur í at hava eitt felag, sum sær tað sum sína fremstu skyldu, hóast kappingarført úti í heimi, at røkja áhugamálini hjá føroysku tjóðini flog-ferðslu viðvíkjandi.

Vit skulu helst ikki aftur koma í ta støðu, at Føroyarutan bert verður ein sekunderur partur av einum størri rutuneti.

Homosexuella frustratió­nin í Føroyum

- møguliga eitt málsliga induserað fyrbrigdi við siðaf­røðisligum trekleika

Regin Eikhólm

Málsligur trupulleiki

Longu málsliga hava vit ein sexuall trupulleika, tí á ný-føroyskum verða fyrbrigdini homosexualitetur / hetro-sexualitetur nevnd sam-kynd / hins-kynd. Hesi orð eru í sjálvum sær einkisigandi, tí øll kvennkyn eru samkynd eins og øll kallkyn eru tað. Tað basala er ikki kynið, men tann sexuella orienteringin.

Í orðunum samkynd og hinskynd er sexualiteturin als ikki tikin við, og vit standa eftir við hugtøkum uttan nakra sexuella urdrifts-passión yvirhøvir. Umfram­­t hetta so eru ordini óheppin virðislødd. Forstavilsi sam- (kynd) finst mest í positivum samanhang­i: sam-hald, sam-kensla, sam-lag, sam-ljóð v. fl., meðan forstavilsi hins(ur)-(kynd) meiri negativt kann merkja

ein undanstøkkingur ella ússaligt veðurlamb.

Í dag vita vit, at sexuella urdrifts­passiónini er líka sterk hjá homosexu­ellum sum hjá hetrosexu­ellum, og tí eigur sexualiteturin sjálvsagt at endurspeglast í teimum ný-føroysku orð-unum, men tað ger hann ikki í *sam-kynd* og *hins-kynd*.

Hetta ger tað trupult fyri ikki at siga ómøguligt hjá nútíðar føroyingum meiri objektívt at fyrihalda sær til ta sexuella orienteringin, sum tað hóast alt snýr seg um. Í mangul av betri áttu vit tí heldur at brúkt altjóða orð, ið øll kenna, og sum lýsa fyrbrigdið. Gjørdu vit tað, sluppu vit helst undan tí øsing og antipati, ið ofta óneyðugt sárandi kemur fram tá homosexualitetur verður umrøddur. Piet Hein sigur tað sera einfalt: Enkelt er loven for antipati, hvad

man ikke forstår kan man ikke ku’ li’.

Giftarmál og hjúnalag

Vældefinerað hetrosexuel hugtøk sum giftarmál og hjúnalag ella hjúnaband, blíva ofta brúkt í fleng í homosexu­ellum saman-hangi, enntá av okkara ting-monnum og førandi fjølmiðlum. Hetta er óheppið, tí giftarmál merkir ”*at víga í hjúnalag*” og hjúnarlag merkir ”*løgfest samband millum mann og kvinnu*”. Tað er tí vælskiljandi, at tey meiri bíbliutrúgvu við røtt-um kunnu føla seg stoytt, tá giftarmál og hjúnaband uttan víðari verða tikin inn í homosexuella terminologiina. Í okkara kristnu siða-læru eru giftarmál og hjúna-lag einvegis vígt teimum hetrosexuella við greiðum atlit­i til tann lívfrøðiliga partin.

Í báðum okkara brúðar-vís­um - tann útvið 300 ára gamla danska og gott 100 ára gamla føroyska - er eisini einvíst talan um, at tað eru maður og kvinna, sum ganga saman í hjúnalag.

Hinvegin skuldi einki verið til hindurs fyri, at tey homosexuella kundu gingið saman í parlag við teirra egnu fortreytum, men ikki sum maður og kvinna. Vit eiga klárt at skilja ímillum parlag og hjúnalag, tí bæði siðaf­røðisliga og lívfrøðiliga er munurin ov stóur til, at vit í praksis kunnu siggja burtur frá muninum, hóast tann sexuella urdrifts­passiónini tykist vera tann sama.

Worst case scenaria

Worst case scenaria hjá Gerhardi Lognberg var, at um nú øll gerast homosexuel, so kemur onki undan. Ein áhugaverdur lívfrøðiligur

eins og vit kenna tað frá trúðarvillingum.

Viðhvørt kann vera trupult at fáa eyga á tann altofrandi kærleikan, ið vit siga tolr alt og gevur alt. Kanska eru vit - tá alt kemur til alt - ikki petti betri enn farisearin, ið takkaði fyri, at hann ikki var sum hini.

Ein greiðari málburður í fjølmiðlum og millum manna, kundi ført til eina meiri objektiva og minni dømandi fatan av okkara fjøltáttaðu sexuella natúr, og verið við til at broytt okkara homosexuella frustrati­ón til innlit. Siðaf­røðisligur trekleiki kann vera ein hent sjálvverja fyri okkara sjálvsuppfatan, men má ikki enda sum sjálggóð stagna-tión, tí vitan flytir mørk, um vit vilja tað ella ikki. Tann tíð var, tá jørðin var fløt, og kvinnan var ein ófullkomin ella miseydnaður maður.